

DEN EUROPÆISKE UNION

EUROPA-PARLAMENTET

RÅDET

Strasbourg, den 29. april 2026
(OR. en)

2023/0435(COD)
LEX 2511

PE-CONS 4/1/26
REV 1

CONSOM 8
MI 33
COMPET 42
TOUR 2
TRANS 12
IA 9
CODEC 55

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV
OM ÆNDRING AF DIREKTIV (EU) 2015/2302
MED HENBLIK PÅ AT SIKRE EN MERE EFFEKTIV
BESKYTTELSE AF REJSENDE OG FORENKLE OG PRÆCISERE
VISSE ASPEKTER AF NÆVNTE DIREKTIV**

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2026/...

af 29. april 2026

om ændring af direktiv (EU) 2015/2302
med henblik på at sikre en mere effektiv beskyttelse af rejsende
og forenkle og præcisere visse aspekter af nævnte direktiv

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,
under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,
efter den almindelige lovgivningsprocedure², og
ud fra følgende betragtninger:

¹ EUT C, C/2024/4058, 12.7.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2024/4058/oj>.

² Europa-Parlamentets holdning af 12.3.2026 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 30.3.2026.

- (1) Ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2302³ blev den retlige ramme for pakkerejser moderniseret i lyset af markedsudviklingen og de teknologiske fremskridt. Formålet med direktivet var at tage hensyn til nye måder at bestille rejseydelser på, herunder skræddersyede kombinationer af rejseydelser, som ikke var omfattet af Rådets direktiv 90/314/EØF⁴, eller som befandt sig i en juridisk gråzone, og samtidig styrke de rejsendes rettigheder i forskellige henseender. Direktiv (EU) 2015/2302 havde også til formål at sikre en mere fair konkurrence mellem de forskellige typer rejsevirkksomheder, der er aktive på markedet for pakkerejser.
- (2) I lyset af disse mål blev definitionen af begrebet "pakkerejse" udvidet ved direktiv (EU) 2015/2302 i forhold til definitionen i direktiv 90/314/EØF. Ved direktiv (EU) 2015/2302 blev de rejsendes rettigheder yderligere præciseret, samtidig med at der blev indført nye rettigheder, herunder de rejsendes ret til på visse betingelser at opsiges en aftale om en pakkerejse på grund af uundgåelige og ekstraordinære omstændigheder uden at betale et opsigelsesgebyr. Derudover blev der ved direktiv (EU) 2015/2302 indført begrebet "sammensatte rejsearrangementer".

³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2302 af 25. november 2015 om pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer samt om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU og om ophævelse af Rådets direktiv 90/314/EØF (EUT L 326 af 11.12.2015, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/2302/oj>).

⁴ Rådets direktiv 90/314/EØF af 13. juni 1990 om pakkerejser, herunder pakkeferier og pakketure (EFT L 158 af 23.6.1990, s. 59, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/1990/314/oj>).

- (3) Selv om direktiv (EU) 2015/2302 generelt har fungeret efter hensigten, er der opstået adskillige udfordringer, siden det blev taget i anvendelse den 1. juli 2018. Navnlig havde covid-19-pandemien og de dermed forbundne statslige foranstaltninger alvorlige konsekvenser for både rejsebranchen og de rejsende og gjorde det klart, at visse bestemmelser i nævnte direktiv, herunder bestemmelserne om de oplysninger, der skal gives til rejsende, bør præciseres.
- (4) Det er derfor nødvendigt at lukke de huller, der er konstateret i de aktuelle regler, og at præcisere og forenkle visse begreber og bestemmelser og dermed øge effektiviteten af direktiv (EU) 2015/2302 til fordel for rejsende og rejsevirksomheder, hvoraf mange er mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder.
- (5) Generelt anses den ajourførte definition af "pakkerejse" i direktiv (EU) 2015/2302 for at have været effektiv. Derimod har reglerne om "sammensatte rejsearrangementer", der også blev indført ved nævnte direktiv, kompliceret de lovgivningsmæssige rammer betydeligt, herunder med hensyn til de oplysninger, der skal gives til rejsende. Denne yderligere kompleksitet har givet anledning til retsusikkerhed med hensyn til at skelne mellem pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer samt mellem sammensatte rejsearrangementer og særskilte rejseydelser. Der er ingen dokumentation for, at disse regler om sammensatte rejsearrangementer har medført konkrete fordele for rejsende. Direktiv (EU) 2015/2302 bør derfor forenkles ved at lade bestemmelserne om sammensatte rejsearrangementer udgå, ved at lade bilag II hertil, som består af fem oplysningsskemaer for sammensatte rejsearrangementer, udgå og ved at foretage visse tilpasninger af definitionen af "pakkerejse".

- (6) Det underliggende princip for definitionen af "pakkerejse" bør fortsat være, at der er en tæt forbindelse mellem de forskellige rejseydelser, der bestilles med henblik på den samme rejse eller ferie.
- (7) Rejsende bør modtage klare oplysninger om, hvorvidt en given kombination af rejseydelser udgør en pakkerejse eller ej, da det i visse bestillingssituationen måske ikke er klart for dem. For at øge retssikkerheden er det derfor i bestillingssituationer, hvor betingelserne for en pakkerejse ikke er opfyldt, men de erhvervsdrivende opfordrer de rejsende til at købe supplerende typer rejseydelser med henblik på den samme rejse eller ferie, nødvendigt at kræve, at de erhvervsdrivende oplyser de rejsende om, at de relevante rejseydelser ikke vil udgøre en pakkerejse, og at de rejsende ikke vil være beskyttet i henhold til direktiv (EU) 2015/2302. Dette krav bør gælde, hvis opfordringen til at købe supplerende typer rejseydelser fremsættes, inden en rejsende har købt en første type rejseydelse, men også hvis opfordringen fremsættes, efter at en rejsende har bestilt en første type rejseydelse. I tilfælde, hvor opfordringen til at købe supplerende typer rejseydelser fremsættes, inden den rejsende har foretaget en første bestilling, og den rejsende efterfølgende bestiller de relevante rejseydelser inden for en periode på 24 timer på samme salgssted, er der en tæt forbindelse mellem disse bestillinger, selv om ikke alle betingelserne for en pakkerejse er opfyldt, såsom angivelse af en pris, hvor alt er inkluderet, eller en samlet pris eller valg af rejseydelserne, inden den rejsende accepterer at betale. Hvis en erhvervsdrivende i sådanne tilfælde ikke på tidspunktet for opfordringen klart oplyser den rejsende om, at kombinationen af rejseydelser ikke udgør en pakkerejse, bør denne kombination derfor anses for at være en pakkerejse, der er beskyttet i henhold til direktiv (EU) 2015/2302, og den erhvervsdrivende bør anses for at være rejsearrangøren af den pågældende pakkerejse.

- (8) I bestillingssituationer, hvor den erhvervsdrivende opfordrer den rejsende til at købe supplerende rejseydelser, bør en "opfordring" forstås som enhver situation, hvor den erhvervsdrivende tilskynder eller opfordrer den rejsende til at bestille en supplerende type rejseydelse til den påtænkte rejse eller ferie. Dette kan f.eks. omfatte en e-mail med et link til en bestillingsfacilitet, en opfordring, der er integreret i bestillingsproceduren, eller et telefonopkald. I sådanne tilfælde giver den erhvervsdrivende typisk den rejsende et udvalg af tilbud baseret på den rejsendes interesse i en bestemt destination og rejseperiode. Hvis sådanne tilbud fremsættes i form af en købsopfordring som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF⁵, dvs. i form af en kommerciel kommunikation, hvori produktets eller tjenesteydelsens kendetegn og pris er angivet, bør dette betragtes som et stærkt tegn på en opfordring. Sådanne købsopfordringer omfatter tilfælde, hvor en erhvervsdrivende beder den rejsende om at bekræfte sin interesse i supplerende typer rejseydelser med henblik på den samme rejse eller ferie med det formål at give tilbud om disse rejseydelser i form af en købsopfordring som defineret i direktiv 2005/29/EF, enten direkte i forbindelse med eller efter bekræftelsen af den første bestilling. På den anden side bør den blotte tilgængelighed af bestillingsfaciliteter for andre rejseydelser på en erhvervsdrivendes websted eller applikation eller på dennes forretningssted, en generel henvisning til sådanne bestillingsfaciliteter eller reklame for rejseydelser, der udløses af metadata fra tidligere søgninger på rejseydelser, ikke anses for tilstrækkelig til at udgøre en købsopfordring med henblik på supplerende rejseydelser.

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (direktivet om urimelig handelspraksis) (EUT L 149 af 11.6.2005, s. 22, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2005/29/oj>).

- (9) En af definitionerne af pakkerejse har vist sig at være for snæver, nemlig den, der er omhandlet i artikel 3, nr. 2), litra b), nr. v), i direktiv (EU) 2015/2302, som kræver fremsendelse af den rejsendes navn, betalingsoplysninger og e-mailadresse fra én erhvervsdrivende til en anden. Det er derfor hensigtsmæssigt at betragte bestillinger af forskellige typer rejseydelser med henblik på den samme rejse eller ferie som en pakkerejse, hvor den erhvervsdrivende, som er part i den første aftale, videregiver den rejsendes personoplysninger, som gør det muligt at identificere vedkommende som aftalepart, til en anden erhvervsdrivende eller andre erhvervsdrivende, der er part i en anden eller supplerende aftale, og hvor aftalen eller aftalerne med den eller de andre erhvervsdrivende er indgået senest 24 timer efter bekræftelsen af bestillingen af den første rejseydelse. Sådanne oplysninger bør gøre det muligt for de berørte erhvervsdrivende at fastslå, at den samme rejsende er part i de relevante aftaler, og kan f.eks. indeholde den rejsendes navn, betalingsoplysninger, e-mailadresse, telefonnummer eller konto på sociale medier. Oplysninger, der ikke gør det muligt for de berørte erhvervsdrivende at fastslå, at den samme rejsende er part i de relevante aftaler, såsom en IP-adresse, der identificerer en enhed, bør ikke anses for tilstrækkelige. Henvisningen til videregivelsen af den rejsendes personoplysninger har til formål at fremtidssikre definitionen yderligere. En sådan videregivelse er udtryk for en tæt forbindelse mellem de relevante aftaler og dermed oprettelsen af en pakkerejse.

- (10) Hvad angår pakkerejser, hvor indkvartering f.eks. kombineres med "andre turistydelse", men hvor befordring af passagerer ikke er inkluderet, bør det generelle kriterium om "en væsentlig andel" af kombinationens værdi i forbindelse med turistydelse for at øge retssikkerheden erstattes med et mere specifikt kriterium om "mindst 25 %" af kombinationens værdi. Det bør også erindres, at andre turistydelse, der er en uløselig del af rejseydelse, såsom andre turistydelse, der er knyttet til indkvartering, ikke anses for at være rejseydelse i sig selv. Medtagelse af disse kan derfor ikke give anledning til oprettelse af en pakkerejse, selv om deres værdi udgør mindst 25 % af den samlede pris. Betragtningerne til direktiv (EU) 2015/2302 indeholder eksempler på ydelse, der kan betragtes som en uløselig del af rejseydelse, såsom adgang til visse faciliteter på hoteller eller andre former for indkvartering. Det skal desuden erindres, at andre turistydelse, der først vælges og købes, efter at leveringen af en rejseydelse, såsom indkvartering, er påbegyndt, ikke vil føre til oprettelse af en pakkerejse, selv om deres værdi udgør mindst 25 % af den samlede pris.

- (11) Under covid-19-pandemien blev det særlig tydeligt, at manglen på "business to business"-regler om tjenesteudbyderes refusion til rejsearrangører af pakkerejser for aflysning eller manglende levering af en rejseydelse, manglen på regler om vouchere og usikkerheden om, hvorvidt anmodninger om refusion og vouchere i forbindelse med aflyste pakkerejser er dækket af beskyttelsen mod konkurs og insolvens, kan skabe vanskeligheder med hensyn til refusion til rejsende, navnlig når uundgåelige og ekstraordinære omstændigheder medfører talrige aflysninger og påvirker mange rejsemål. Det er derfor vigtigt at sikre, at rejsendes betalinger til enhver tid er effektivt beskyttet, også i tilfælde af kriser. Derudover bør det sikres, at de nationale ordninger for beskyttelse ved konkurs eller insolvens er robuste og giver en mere ensartet beskyttelse.
- (12) Selv om direktiv (EU) 2015/2302 forpligter rejsearrangører til at oplyse rejsende om ordninger om betaling, herunder eventuelle forudbetalinger, der skal betales, fastsætter det ingen regler, der begrænser beløbet af sådanne forudbetalinger, eller regulerer tidsplanen for betaling af restbeløbet. Medlemsstaterne kan regulere sådanne aspekter, forudsat at sådanne regler er i overensstemmelse med EU-retten.

- (13) Hvis en rejseydelse, som er en del af en pakkerejse, aflyses eller ikke leveres, og der er foretaget forudbetaling til den pågældende tjenesteudbyder, bør rejsearrangøren have ret til at modtage en refusion af de foretagne betalinger fra udbyderen af rejseydelser inden for syv dage. Denne ret til refusion har til formål at sætte rejsearrangøren i stand til at overholde sin forpligtelse til at refundere rejsende inden for 14 dage i de tilfælde, hvor selve aftalen om en pakkerejse også opsiges. Hvis en rejsetjenesteudbyder aflyser eller ikke leverer en ydelse, som er en del af en pakkerejse, men selve aftalen om pakkerejsen opretholdes, har retten til refusion inden for syv dage til formål at sætte rejsearrangøren i stand til at træffe alternative foranstaltninger.

- (14) I nogle tilfælde kan et nyttigt alternativ til refusion være at udstede frivillige vouchere. Vouchere kan give rejsearrangørerne større fleksibilitet, især når de er forpligtet til at foretage mange refusioner inden for kort tid. Samtidig kan vouchere være et tilfredsstillende alternativ for rejsende, som ikke behøver øjeblikkelig refusion, så længe der findes specifikke retlige garantier. Der bør derfor fastsættes klare regler for sådanne garantier. Disse garantier bør omfatte obligatoriske oplysninger om voucherens frivillige karakter og dens egenskaber, herunder klare oplysninger om, at den rejsendes ret til refusion kun suspenderes, hvis den rejsende udtrykkeligt accepterer voucheren. Kravet om, at den rejsende udtrykkeligt skal acceptere voucheren, betyder, at accepten ikke kan være underforstået, men at den rejsende aktivt skal tilkendegive den. En sådan accept bør tilkendegives på et varigt medium. Vouchere bør udstedes på et varigt medium og indeholde oplysninger om voucherens egenskaber og den rejsendes rettigheder. Disse oplysninger bør omfatte det beløb, som den rejsende har ret til at modtage som refusion ("den rejsendes ret til refusion"), og voucherens værdi. Rejsearrangørerne bør kunne gøre vouchere mere attraktive ved f.eks. at øge deres værdi i forhold til den refusion, som den rejsende har ret til. I givet fald bør beskyttelsen mod konkurs eller insolvens være begrænset til et beløb svarende til den rejsendes ret til refusion.

- (15) Af hensyn til retssikkerheden bør der fastsættes regler for vouchers gyldighedsperiode og eventuelle muligheder for forlængelse. Det bør også fastsættes, at den rejsendes ret til refusion suspenderes i voucherens gyldighedsperiode, og det bør præciseres, i hvilke tilfælde en sådan suspension ophører, og den rejsende genvinder denne ret til refusion. Da vouchere har en bestemt pengeværdi, bør det fastsættes, at de kan anvendes til enhver rejseudbetaling, der tilbydes af rejsearrangøren, at de kan indløses i flere dele, og at de kun kan overdrages én gang, uden at rejsearrangørerne kan opkræve et gebyr for overdragelsen. Med henblik på en gyldig overdragelse bør den rejsende, der overdrager voucheren, informere rejsearrangøren om identiteten på den, til hvem den overdrages, således at vedkommende kan indløse voucheren eller modtage refusion. Det bør være muligt at bekræfte overdragelsen ved hjælp af en mærkning af voucheren, f.eks. fysisk eller elektronisk, for klart at angive, at overdragelsen har fundet sted.
- (16) Medlemsstaterne kan indføre ordninger til sikring af refusion til rejsende i overensstemmelse med lovkravene for at tage højde for situationer, hvor pakkerejser aflyses som følge af uundgåelige og ekstraordinære omstændigheder, og hvor rejsearrangørerne ikke er i stand til at opfylde deres refusionsforpligtelse. Af hensyn til gennemsigtigheden bør de medlemsstater, der indfører eller anvender sådanne ordninger, være forpligtet til at informere Kommissionen og de centrale kontaktpunkter i de øvrige medlemsstater om dem. Sådanne ordninger finansieres normalt udelukkende ved hjælp af bidrag fra rejsearrangørerne. Ordningerne kan kun i ekstraordinære og behørigt begrundede tilfælde medfinansieres af medlemsstaterne, og indførelsen af dem berører ikke Unionens statsstøtteregler.

- (17) Det bør præciseres, at det er muligt at opsige en aftale om en pakkerejse, hvis det med rimelighed kan forventes, at opfyldelsen af aftalen vil blive væsentligt berørt af uundgåelige og ekstraordinære omstændigheder. Vurderingen af, om uundgåelige og ekstraordinære omstændigheder vil have en væsentlig indvirkning på leveringen af pakkerejsen, bør baseres på en bedømmelse på tidspunktet for opsigelsen af aftalen om en pakkerejse af sandsynligheden for, at de uundgåelige og ekstraordinære omstændigheder vil have en væsentlig indvirkning på leveringen af pakkerejsen, hvilket kræver en vurdering i hvert enkelt tilfælde. Når en rejsende opsiger aftalen om en pakkerejse, bør en sådan vurdering foretages ud fra en rimeligt velunderrettet og rimeligt opmærksom og forsigtig gennemsnitsrejsendes perspektiv på grundlag af de oplysninger, der er tilgængelige på datoen for opsigelsen af den pågældende aftale om en pakkerejse. Der bør tages hensyn til indvirkningen af uundgåelige og ekstraordinære omstændigheder, der indtræffer på afrejsestedet eller indtræffer på rejsedestinationen eller i umiddelbar nærhed heraf, eller som berører rejsen til eller fra destinationen, herunder de forskellige steder, der er forbundet med den pågældende rejses begyndelse og hjemrejse, når de i væsentlig grad berører leveringen af rejseydelser, der er omfattet af aftalen om en pakkerejse. Afrejsestedet bør forstås som det sted, hvor leveringen af rejseydelserne påbegyndes i henhold til aftalen om en pakkerejse. Omstændigheder, der kun påvirker rejsen til destinationen eller hjemrejsen, bør ikke tages i betragtning, hvis denne rejse ikke er en del af aftalen om en pakkerejse, herunder transport af passageren til det aftalte afrejsested. Omstændigheder, som den rejsende allerede havde kendskab til eller kunne forudse på tidspunktet for indgåelsen af aftalen om en pakkerejse, og som ikke er blevet væsentligt forværret siden da, kan ikke danne grundlag for at udøve retten til at opsige aftalen uden betaling af et opsigelsesgebyr.

- (18) Uundgåelige og ekstraordinære omstændigheder omfatter objektive situationer, f.eks. krigsførelse, andre alvorlige sikkerhedsproblemer såsom terrorisme, betydelige risici for menneskers sundhed såsom udbrud af en alvorlig sygdom på rejsedestinationen eller naturkatastrofer såsom oversvømmelser, jordskælv eller vejrforhold, der gør det umuligt at rejse sikkert til destinationen som fastsat i aftalen om en pakkerejse. Uundgåelige og ekstraordinære omstændigheder bør ikke blot omfatte omstændigheder, der objektivt umuliggør leveringen af en pakkerejse, men også omstændigheder, der uden at forhindre en sådan levering betyder, at pakkerejsen ikke kan gennemføres uden at udsætte de pågældende rejsende for risici for deres sundhed og sikkerhed. I den forbindelse kan visse risici berøre visse grupper af rejsende særlig hårdt på grund af deres sårbarhed.

- (19) Officielle erklæringer eller anbefalinger fra en medlemsstats kompetente myndigheder, der fraråder rejsende at rejse til et bestemt område, kan i sagens natur have en betydelig bevismæssig værdi med hensyn til, om der i de lande, som de vedrører, foreligger uundgåelige og ekstraordinære omstændigheder, og konsekvenserne heraf for leveringen af den pågældende pakkerejse. Sådanne erklæringer eller anbefalinger eller det forhold, at rejsende vil være underlagt alvorlige restriktioner på rejsedestinationen eller i bopæls- eller afrejsemedlemsstaten, når de vender tilbage fra rejsen eller ferien, såsom krav om karantæne i en længere periode, kan derfor sammen med andre faktorer være vigtige elementer, der skal tages i betragtning, når det vurderes, om en opsigelse af aftalen om en pakkerejse på grund af uundgåelige og ekstraordinære omstændigheder er berettiget. Relevansen af specifikke officielle erklæringer eller anbefalinger for opsigelsen af den pågældende aftale om en pakkerejse bør vurderes i hvert enkelt tilfælde under hensyntagen til bl.a. de pågældende omstændigheders art og tidsrummet mellem opsigelsen af den pågældende aftale og pakkerejsens planlagte begyndelse og dermed sandsynligheden for en væsentlig ændring af disse omstændigheder. Sådanne erklæringer eller anbefalinger bør dog ikke være en betingelse for at fastslå, at der foreligger uundgåelige og ekstraordinære omstændigheder, eller at sådanne omstændigheder har indvirkning på leveringen af pakkerejsen.

- (20) Det bør ligeledes præciseres, at refusionsperioden på 14 dage, som udløses ved opsigelsen af aftalen om en pakkerejse, gælder, uanset om den rejsende specifikt anmoder om refusion.
- (21) For at sikre en effektiv og ensartet beskyttelse af rejsende og lige vilkår for rejsearrangørerne bør der fastsættes bestemmelser om, at rejsearrangørernes beskyttelse mod konkurs eller insolvens dækker alle betalinger foretaget af eller på vegne af rejsende i tilfælde af rejsearrangørens konkurs eller insolvens, herunder hvis en rejsende havde ret til refusion eller havde modtaget en voucher fra rejsearrangøren før dennes konkurs eller insolvens.
- (22) Medlemsstaterne bør i overensstemmelse med parametrene i direktiv (EU) 2015/2302 definere deres ordninger til beskyttelse mod konkurs eller insolvens, som finder anvendelse på deres område, herunder de tilknyttede procedurer og metoderne til at give oplysninger om beskyttelse mod konkurs eller insolvens gennem de mest effektive kommunikationskanaler, der er tilgængelige. Det er vigtigt at kræve, at rejsende i tilfælde af en konkurs eller insolvens straks modtager alle de nødvendige oplysninger. Medlemsstaterne bør derfor udpege den eller de relevante enheder, som er ansvarlige for at give de nødvendige oplysninger.

- (23) For at sikre, at rejsende til enhver tid er effektivt beskyttet mod konkurs eller insolvens, bør der fastsættes bestemmelser om, at garantien skal være tilstrækkelig til at dække udgifterne til refusion og, hvor det er relevant, hjemtransport. En sådan garanti bør tage hensyn til, at konkurs eller insolvens kan forekomme på et tidspunkt, hvor en rejsearrangør ligger inde med de største beløb fra betalinger. Der bør tages hensyn til, at disse beløb kan stige som følge af en større mængde solgte pakkerejser i forhold til det forventede salg i en given periode. Det bør præciseres, at medlemsstaterne skal føre tilsyn med rejsearrangørernes beskyttelse mod konkurs eller insolvens og overvåge, at en sådan beskyttelse er til rådighed. Hvis det er nødvendigt for at sikre en effektiv beskyttelse mod konkurs eller insolvens, bør medlemsstaterne kunne stille krav om supplerende ordninger såsom en back up-fond for f.eks. at supplere den beskyttelse, der ydes gennem forsikringspolicer. Back up-fondene bør normalt udelukkende finansieres ved hjælp af bidrag fra rejsearrangørerne, og kun i ekstraordinære og behørigt begrundede tilfælde bør medlemsstaterne bidrage til finansieringen. Hvis foranstaltningerne indebærer statsstøtte, gælder Unionens statsstøttereferer.
- (24) Ved refusion af rejsendes betalinger i tilfælde af en rejsearrangørs konkurs eller insolvens bør den frist, inden for hvilken sådanne refusioner skal foretages efter fremlæggelse af de nødvendige dokumenter, præciseres yderligere. De oplysninger, der skal gives til rejsende i tilfælde af en rejsearrangørs konkurs eller insolvens, bør indeholde oplysninger om de dokumenter, som de rejsende skal fremlægge for at anmode om refusion af deres betalinger. Rejsende bør kun anmodes om at fremlægge de dokumenter, der er nødvendige for behandlingen af anmodningen i overensstemmelse med nationale bestemmelser og under hensyntagen til kravene fra den specifikke enhed eller myndighed, der er ansvarlig for en sikker og effektiv behandling af anmodninger om refusion.

- (25) Det er også hensigtsmæssigt at fastsætte, at medlemsstaterne kan kræve, at formidlere tilvejebringer beskyttelse mod konkurs og insolvens som supplement til rejsearrangørerne.
- (26) Det bør præciseres, at de centrale kontaktpunkter er ansvarlige for at udveksle oplysninger vedrørende beskyttelse mod konkurs eller insolvens og relaterede forhold, herunder eventuelle ordninger til at sikre rettidig refusion i tilfælde af opsigelse af aftaler om pakkerejser.

(27) Det er vigtigt, at rejsende informeres behørigt om deres rettigheder, kan forstå de oplysninger, de modtager, og har adgang til oplysningerne, når de har brug for dem. Der bør derfor foretages visse ændringer af kravene til oplysninger forud for aftalens indgåelse, indholdet af en aftale om en pakkerejse og standardoplysningsskemaerne i bilag I til direktiv (EU) 2015/2302. F.eks. bør disse standardoplysningsskemaer angive, hvilken erhvervsdrivende der er ansvarlig for at foretage refusioner, hvis en aftale om en pakkerejse opsiges. Retten til at opsiges en aftale om en pakkerejse uden betaling af opsigelsesgebyr som følge af uundgåelige og ekstraordinære omstændigheder bør være anført sammen med muligheden for at opsiges aftalen mod betaling af et opsigelsesgebyr. Rejsearrangørerne bør desuden være forpligtet til at vedhæfte standardoplysningsskemaet til aftalen om en pakkerejse, således at det er tilgængeligt for de rejsende efter indgåelse af den pågældende aftale, sammen med kontaktoplysninger for de relevante erhvervsdrivende. Oplysninger bør gives til rejsende på en klar og forståelig måde og, hvor det er relevant, i overensstemmelse med tilgængelighedskravene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/882⁶. Det bør erindres, at når de pågældende tjenester er omfattet af anvendelsesområdet for direktiv (EU) 2019/882, skal tilgængeligheden for personer med handicap sikres i overensstemmelse med tilgængelighedskravene i bilag I til nævnte direktiv.

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/882 af 17. april 2019 om tilgængelighedskrav for produkter og tjenester (EUT L 151 af 7.6.2019, s. 70, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/882/oj>).

- (28) For at gøre direktiv (EU) 2015/2302 mere effektivt bør rejsearrangører forpligtes til at overholde visse standarder ved behandling af klager, herunder en forpligtelse til at bekræfte modtagelsen inden for en frist på syv dage og til at give et begrundet svar inden for en frist på 60 dage. I tilfælde, hvor kommunikationen sker pr. post, bør rejsearrangøren anses for at have opfyldt disse forpligtelser, hvis datoen på poststemplet ligger inden for disse respektive frister.

- (29) Adgang til retfærdige og effektive tvistbilæggelsesmekanismer er også vigtig for håndhævelsen af rejsendes rettigheder i henhold til direktiv (EU) 2015/2302. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/11/EU⁷, som fastsætter de minimumskrav til organer til alternativ tvistbilæggelse (ATB) i forbindelse med tvister på forbrugerområdet, der skal være gældende i hver medlemsstat, finder også anvendelse på tvister mellem rejsende og erhvervsdrivende i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2302. Direktiv (EU) 2025/2647⁸, som ændrer direktiv 2013/11/EU med det formål at styrke forbrugernes adgang til ATB, forpligter medlemsstaterne til at fremme erhvervsdrivendes og forbrugeres deltagelse i ATB. I betragtningerne nævnes det, at opmærksomheden navnlig bør rettes mod erhvervsdrivendes og forbrugeres deltagelse i ATB-mekanismer i visse sektorer. Det bør fortsat være obligatorisk, at en aftale om en pakkerejse indeholder oplysninger om ATB-mekanismer i henhold til direktiv 2013/11/EU og, hvor det er relevant, om den ATB-instans, som den pågældende erhvervsdrivende er omfattet af. Erhvervsdrivende bør også informere rejsende om tilgængelige ATB-mekanismer ved afvisning af en klage fra en rejsende.

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/11/EU af 21. maj 2013 om alternativ tvistbilæggelse i forbindelse med tvister på forbrugerområdet og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 og direktiv 2009/22/EF (direktiv om ATB på forbrugerområdet) (EUT L 165 af 18.6.2013, s. 63, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/11/oj>).

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2025/2647 af 16. december 2025 om ændring af direktiv 2013/11/EU om alternativ tvistbilæggelse i forbindelse med tvister på forbrugerområdet og om ændring af direktiv (EU) 2015/2302, (EU) 2019/2161 og (EU) 2020/1828 efter nedlæggelsen af den europæiske platform for onlinetvistbilæggelse (EUT L, 2025/2647, 30.12.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/2647/oj>).

- (30) Dette direktiv overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, som er anerkendt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Dette direktiv overholder særligt friheden til at oprette og drive egen virksomhed, jf. chartrets artikel 16, samtidig med at det sikrer et højt forbrugerbeskyttelsesniveau i Unionen i overensstemmelse med chartrets artikel 38.
- (31) Kommissionen bør forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af dette direktiv senest fem år efter dets ikrafttræden. Skønt dette direktivs virkninger for rejsevirksomheder, herunder mikrorejsearrangører og små og mellemstore rejsearrangører, er blevet vurderet nøje, bør der i denne rapport tages hensyn til virkningerne af dets anvendelse på sådanne rejsearrangører. Desuden bør denne rapport indeholde en vurdering af anvendelsen af artikel 5a i direktiv (EU) 2015/2302. Rapporten bør ledsages af lovgivningsmæssige forslag, hvis det er nødvendigt.

- (32) Målet for dette direktiv, nemlig at bidrage til det indre markeds funktion, for så vidt angår pakkerejser, og til opnåelse af et højt forbrugerbeskyttelsesniveau, der er så ensartet som muligt, i denne sektor, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af dets omfang og virkning bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går direktivet ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (33) Direktiv (EU) 2015/2302 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1
Ændring af direktiv (EU) 2015/2302

I direktiv (EU) 2015/2302 foretages følgende ændringer:

1) Titlen affattes således:

"Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2302 af 25. november 2015 om pakkerejser samt om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU og om ophævelse af Rådets direktiv 90/314/EØF".

2) Artikel 1 affattes således:

"Artikel 1

Genstand

Formålet med dette direktiv er at bidrage til det indre markeds funktion og til opnåelse af et højt forbrugerbeskyttelsesniveau, der er så ensartet som muligt, ved at tilnærme visse forhold i medlemsstaternes love og administrative bestemmelser vedrørende aftaler, der indgås mellem rejsende og erhvervsdrivende om pakkerejser, visse forhold i aftaler mellem arrangører af pakkerejser og leverandører af rejseudgifter samt særlige oplysningskrav i visse situationer, der ikke fører til oprettelse af en pakkerejse."

3) I artikel 2 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Dette direktiv finder anvendelse på pakkerejser, der udbydes til salg eller sælges af erhvervsdrivende til rejsende, og på særlige oplysningskrav i visse situationer, der ikke fører til oprettelse af en pakkerejse. Det finder ligeledes anvendelse på rejsearrangørers ret til refusion fra leverandører af rejseydelser i tilfælde af aflysning eller manglende levering af en ydelse, der er en del af en pakkerejse."

b) Stk. 2 affattes således:

"2. Dette direktiv finder ikke anvendelse på:

- a) pakkerejser af en varighed på under 24 timer, medmindre de omfatter indkvartering natten over
- b) pakkerejser, der udbydes lejlighedsvist og på nonprofitbasis, til udelukkende en begrænset gruppe rejsende
- c) pakkerejser, der købes på grundlag af en generel aftale med henblik på forretningsrejser mellem en erhvervsdrivende og en anden fysisk eller juridisk person, der handler som led i sit erhverv, sin virksomhed, sit håndværk eller sin profession."

4) I artikel 3 foretages følgende ændringer:

a) Nr. 2) affattes således:

"2) "pakkerejse": en kombination af mindst to forskellige typer rejseydelser med henblik på den samme rejse eller ferie, hvis:

- a) ydelserne sammensættes af en enkelt erhvervsdrivende, herunder på foranledning af den rejsende eller i overensstemmelse med dennes valg, inden der indgås en enkelt aftale om alle ydelserne, eller
- b) ydelserne, uanset om der indgås særskilte aftaler med forskellige leverandører af rejseydelser:
 - i) er købt fra et enkelt salgssted og er blevet udvalgt, inden den rejsende accepterer at betale
 - ii) udbydes til salg til, sælges til eller faktureres til en pris, hvor alt er inkluderet, eller til en samlet pris, uanset om der er tale om særskilt fakturering
 - iii) annonceres til salg eller sælges under betegnelsen "pakkerejse" eller en lignende betegnelse

- iv) sammensættes efter indgåelsen af en aftale, hvori den erhvervsdrivende giver den rejsende ret til at vælge blandt et udvalg af forskellige typer rejseydelser, eller
- v) købes fra særskilte erhvervsdrivende gennem forbundne onlinebestillingsprocedurer, når den rejsendes personoplysninger, som gør det muligt at identificere vedkommende som aftalepart, er videregivet fra den erhvervsdrivende, med hvem den første aftale er indgået, til en anden erhvervsdrivende eller andre erhvervsdrivende, og der senest 24 timer efter bekræftelsen af bestillingen af den første rejseydelse er indgået en aftale med denne anden erhvervsdrivende eller disse andre erhvervsdrivende.

En kombination af rejseydelser, hvor højst én type rejseydelse, jf. nr. 1), litra a), b) eller c), sammensættes med en eller flere turistydelse, jf. nr. 1), litra d), er ikke en pakkerejse, hvis sidstnævnte ydelser:

- a) ikke udgør mindst 25 % af kombinationens værdi og ikke annonceres som eller på anden måde udgør en væsentlig bestanddel af kombinationen, eller
- b) først er udvalgt og købt, efter at leveringen af en rejseydelse, jf. nr. 1), litra a), b) eller c), er påbegyndt".

b) Nr. 5) udgår.

c) Nr. 7) affattes således:

"7) "erhvervsdrivende": enhver fysisk person eller enhver juridisk person, uanset om der er tale om offentligt eller privat ejerskab, der handler, herunder via en anden person, der optræder i dennes navn eller på dennes vegne, som led i sit erhverv, sin virksomhed, sit håndværk eller sin profession i forbindelse med de af dette direktiv omfattede aftaler, i sin egenskab af rejsearrangør, formidler eller leverandør af rejseydelser".

d) Nr. 12) affattes således:

"12) "uundgåelige og ekstraordinære omstændigheder": objektive omstændigheder, som den part, der påberåber sig sådanne omstændigheder, ikke har nogen indflydelse på, og hvis konsekvenser ikke kunne afværges, selv hvis der var blevet truffet alle rimelige foranstaltninger".

5) I artikel 5, stk. 1, foretages følgende ændringer:

a) Litra a), nr. viii), affattes således:

"viii) hvorvidt de rejseydelser, der indgår i pakkerejsen, generelt er tilgængelige for bevægelseshæmmede personer, uanset om denne bevægelseshæmning skyldes et handicap eller andre årsager, og uanset om den pågældende bevægelseshæmning er permanent eller midlertidig, og, på anmodning af den rejsende, yderligere oplysninger om pakkerejsens tilgængelighed eller egnethed i lyset af de specifikke behov, som den rejsende har meddelt".

b) Litra b) affattes således:

"b) rejsearrangørens og, hvor der er en formidler, formidlerens firmanavn, fysiske adresse, telefonnummer og i givet fald elektroniske adresse, der giver den rejsende mulighed for hurtigt at kontakte rejsearrangøren og i givet fald formidleren og kommunikere effektivt med dem".

c) Litra d) affattes således:

"d) ordninger om betaling, herunder eventuelle eksisterende loyalitetspoint eller andre ydelser i henhold til belønningsordninger og ethvert beløb eller enhver procentdel af prisen, der skal betales som forudbetaling, og tidsplanen for betaling af restbeløbet, eller økonomiske garantier, som skal betales eller stilles af den rejsende".

d) Litra f) affattes således:

"f) relevante generelle oplysninger om pas- og visumkrav, herunder om, hvor lang tid det omtrent tager at opnå visum, samt oplysninger om sundhedsmæssige formaliteter i destinations- og transitlandene".

e) Litra g) affattes således:

"g) oplysninger om, at den rejsende har ret til at opsige aftalen om en pakkerejse når som helst inden pakkerejsens begyndelse mod betaling af et passende og begrundet opsigelsesgebyr eller, hvor det er relevant, det af rejsearrangøren i overensstemmelse med artikel 12, stk. 1, krævede standardiserede opsigelsesgebyr, og at den rejsende har ret til at opsige aftalen om en pakkerejse uden betaling af et opsigelsesgebyr i tilfælde af uundgåelige og ekstraordinære omstændigheder i overensstemmelse med artikel 12, stk. 2".

6) Følgende artikel indsættes:

"Artikel 5a

Oplysninger forud for aftalens indgåelse i særlige bestillingssituationer

1. I bestillingssituationer, der ikke fører til oprettelse af en pakkerejse, og hvor en erhvervsdrivende opfordrer en rejsende til at købe en supplerende type rejseydelse til den samme rejse eller ferie, skal den erhvervsdrivende på tidspunktet for opfordringen på en klar, forståelig og tydelig måde underrette den rejsende om, at hvis den rejsende efterfølgende accepterer at betale for en yderligere type rejseydelse efter at have accepteret at betale for den første type rejseydelse, udgør den første type rejseydelse og den supplerende type rejseydelse ikke en pakkerejse, og den rejsende vil ikke kunne udnytte de rettigheder, der gælder for pakkerejser i henhold til dette direktiv, jf. dog artikel 23.
2. Hvis en erhvervsdrivende fremsætter den i stk. 1 omhandlede opfordring, inden den rejsende accepterer at betale for en første type rejseydelse, men ikke giver de oplysninger, der er omhandlet i nævnte stykke, og den rejsende efterfølgende accepterer at betale for en sådan supplerende type rejseydelse på samme salgssted senest 24 timer efter at have accepteret at betale for den første type rejseydelse, udgør de relevante rejseydelser en pakkerejse, og den erhvervsdrivende anses for at være rejsearrangør af den pågældende pakkerejse."

7) I artikel 7 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2, litra b), affattes således:

"b) oplysninger om:

- i) at rejsearrangøren er ansvarlig for korrekt levering af alle de rejseydelser, der er inkluderet i aftalen om en pakkerejse, jf. artikel 13, for eventuel refusion som følge af opsigelse eller ændring af den pågældende aftale og for at yde bistand, jf. artikel 16, hvis den rejsende er i vanskeligheder
- ii) at den rejsende også kan tage kontakt til rejsearrangøren via formidleren, hvis det er relevant".

b) Stk. 2, litra g), affattes således:

"g) oplysninger om klagebehandlingsordninger, herunder det eller de sprog, hvorpå en klage kan indgives og vil blive behandlet, og den fysiske eller elektroniske adresse, hvortil klager kan indgives, samt oplysninger om alternative tvistbilæggelsesmekanismer (ATB) i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/11/EU* og, hvor det er relevant, om den ATB-instans, som den erhvervsdrivende er omfattet af

* Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/11/EU af 21. maj 2013 om alternativ tvistbilæggelse i forbindelse med tvister på forbrugerområdet og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 og direktiv 2009/22/EF (direktiv om ATB på forbrugerområdet) (EUT L 165 af 18.6.2013, s. 63, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/11/oj>)."

c) Følgende stykke indsættes:

"2a. Det relevante oplysningsskema, jf. bilag I, vedlægges aftalen om en pakkerejse og gøres tilgængeligt for den rejsende på et varigt medium på tidspunktet for den pågældende aftales indgåelse. Aftalen om en pakkerejse skal indeholde en klar henvisning til dette oplysningsskema."

8) I artikel 12 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Medlemsstaterne sikrer, at den rejsende har ret til at opsige aftalen om en pakkerejse når som helst inden pakkerejsens begyndelse. Hvis den rejsende opsiger aftalen om en pakkerejse i henhold til dette stykke, kan den rejsende være forpligtet til at betale et passende og begrundet opsigelsesgebyr til rejsearrangøren, forudsat at aftalen fastsætter, at der kan opkræves et sådant gebyr.

Den i første afsnit omhandlede aftale om en pakkerejse kan:

- a) fastsætte rimelige, standardiserede opsigelsesgebyrer under hensyn til tidspunktet for opsigelsen af aftalen inden pakkerejsens begyndelse og de forventede sparede omkostninger og indtægter fra afsættelse af rejseydelserne til anden side i form af faste beløb eller procentdele af pakkerejsens pris eller ved hjælp af en lignende beregningsmetode, eller
- b) fastsætte, at opsigelsesgebyret svarer til pakkerejsens pris minus relevante sparede omkostninger og indtægter fra afsættelse af rejseydelserne til anden side eller til et lavere beløb som aftalt mellem parterne.

Hvis det i aftalen om en pakkerejse er fastsat, at der kan opkræves et opsigelsesgebyr, men den ikke indeholder yderligere specifikationer, skal opsigelsesgebyret svare til pakkerejsens pris minus relevante sparede omkostninger og indtægter fra afsættelse af rejseydelserne til anden side eller til et lavere beløb som aftalt mellem parterne.

Rejsearrangøren forelægger på den rejsendes anmodning en begrundelse for de gældende opsigelsesgebyrer."

b) Stk. 2 affattes således:

"2. Uanset stk. 1 har den rejsende ret til at opsiges aftalen om en pakkerejse inden pakkerejsens begyndelse uden at betale et opsigelsesgebyr, når det med rimelighed kan forventes, at opfyldelsen af aftalen om en pakkerejse vil blive væsentligt berørt af uundgåelige og ekstraordinære omstændigheder, der indtræffer på rejsedestinationen eller indtræffer på afrejsestedet eller i umiddelbar nærhed heraf, påvirker den rejsendes rejse til eller fra den pågældende rejsedestination. Hvis aftalen om en pakkerejse opsiges i henhold til nærværende stykke, har den rejsende ret til fuld refusion af alle betalinger for pakkerejsen, men har ikke ret til yderligere kompensation."

c) Stk. 4 affattes således:

"4. Rejsearrangøren foretager de refusioner, der kræves i henhold til stk. 2 og 3, eller, for så vidt angår stk. 1, refunderer alle betalinger, som er foretaget af eller på vegne af den rejsende for pakkerejsen minus et passende og begrundet opsigelsesgebyr. Rejsearrangøren foretager sådanne refusioner til den rejsende hurtigst muligt og under alle omstændigheder senest 14 dage efter, at aftalen om en pakkerejse er opsagt, uden at den rejsende skal anmode herom. Hvis den rejsendes betalingsoplysninger ikke længere er gyldige, løber refusionsperioden på 14 dage fra det tidspunkt, hvor den rejsende har givet rejsearrangøren de korrekte betalingsoplysninger.

Hvis rejsearrangøren og den rejsende inden for 14 dage efter opsigelsen af en aftale om en pakkerejse i henhold til stk. 1, 2 eller 3 bliver enige om en erstatningspakkerejse af tilsvarende eller højere kvalitet, har den rejsende ikke ret til refusion. Hvis den rejsende accepterer en erstatningspakkerejse af lavere kvalitet eller til en lavere pris, refunderer rejsearrangøren et beløb til den rejsende svarende til forskellen mellem den betalte højere pris og den lavere pris for erstatningspakkerejsen senest 14 dage efter aftalen om erstatningspakkerejsen.

Hvis medlemsstaterne indfører eller anvender ordninger til at sikre, at de rejsende refunderes, når en aftale om en pakkerejse er blevet opsagt i overensstemmelse med denne artikels stk. 2 og 3 inden for den frist, der er fastsat i nærværende stykkes første afsnit, meddeler de Kommissionen og de centrale kontaktpunkter i de øvrige medlemsstater, jf. artikel 18, stk. 2, disse ordninger."

9) Følgende artikel indsættes:

"Artikel 12a

Vouchere

1. Medlemsstaterne sørger for, at rejsearrangøren i de tilfælde, hvor en aftale om en pakkerejse opsiges i henhold til artikel 10, 11 eller 12, kan give den rejsende mulighed for at acceptere en voucher, som mindst svarer til det refusionsbeløb, som den rejsende har ret til ("den rejsendes ret til refusion"), i stedet for at modtage refusion. Rejsearrangøren kan tilbyde en voucher med en højere værdi end den rejsendes ret til refusion.
2. Den rejsende kan anvende voucheren til enhver rejseydelse, der tilbydes af rejsearrangøren, og kan indløse voucheren i flere dele.
3. Rejsearrangører må ikke behandle indehavere af vouchere mindre gunstigt end andre rejsende, når de bestiller rejseydelser.

4. Når rejsearrangøren tilbyder en voucher til den rejsende, og inden den rejsende udtrykkeligt accepterer den, oplyser rejsearrangøren på et varigt medium klart og tydeligt den rejsende om følgende:
- a) at den rejsende har ret til refusion inden for 14 dage og ikke er forpligtet til at acceptere en voucher
 - b) voucherens værdi
 - c) beløbet for den rejsendes ret til refusion og det forhold, at dette beløb er dækket af rejsearrangørens beskyttelse mod konkurs eller insolvens
 - d) at voucheren kan anvendes helt eller delvist, og at den kan anvendes til enhver rejseydelse, der tilbydes af rejsearrangøren, og at aftalen, hvis voucheren anvendes til at bestille en enkelt rejseydelse, ikke vil være omfattet af den beskyttelse, der er fastsat i dette direktiv
 - e) voucherens gyldighedsperiode
 - f) at voucheren kun kan overdrages én gang, og at overdragelsen er uden beregning
 - g) at hvis voucheren ved udløbet af dens gyldighedsperiode ikke er blevet indløst op til det fulde beløb af den rejsendes ret til refusion, skal den resterende del af retten til refusion udbetales til den rejsende senest 14 dage efter udløbet af denne gyldighedsperiode uden krav om forudgående anmodning.

5. Voucheren udstedes på et varigt medium og skal indeholde de oplysninger, der er anført i stk. 4, litra b)-g), på en klar og forståelig måde. Den skal også angive rejsearrangørens firmanavn, de oplysninger, som den rejsende skal give rejsearrangøren, for at en overførsel til en anden person er gyldig, og gyldighedsperiodens start- og slutdato.
6. Voucheren skal være gyldig i højst 12 måneder fra den dato, hvor den rejsende udtrykkeligt accepterer den i overensstemmelse med stk. 4. Denne gyldighedsperiode kan kun forlænges én gang med op til 12 måneder, forudsat at begge parter udtrykkeligt aftaler en sådan forlængelse på et varigt medium.
7. Den rejsendes ret til refusion suspenderes i voucherens gyldighedsperiode, forudsat at den rejsende har modtaget de oplysninger, der er omhandlet i stk. 4, og på et varigt medium udtrykkeligt har accepteret voucheren i stedet for refusion. Parterne kan til enhver tid blive enige om fuld eller delvis refusion, før voucheren indløses eller udløber. Den rejsendes ret til refusion udløber, når voucheren er blevet indløst op til det fulde beløb af denne ret til refusion.
8. Suspensionen af den rejsendes ret til refusion ophører:
 - a) når voucherens gyldighedsperiode udløber, hvis voucheren ikke er blevet indløst op til beløbet for den rejsendes ret til refusion, eller

- b) når parterne, inden voucherens gyldighedsperiode udløber, bliver enige om refusion af et eventuelt resterende beløb af den rejsendes ret til refusion, eller
 - c) i tilfælde af rejsearrangørens konkurs eller insolvens.
9. Rejsearrangøren refunderer den rejsende uden unødigt forsinkelse og under alle omstændigheder senest 14 dage efter udløbet af suspensionen af den rejsendes ret til refusion i overensstemmelse med stk. 8, litra a) og b), uden at den rejsende skal anmode herom.
10. Rejsende kan kun overdrage voucheren én gang. Overdragelsen er kun gyldig, hvis den rejsende, som overdrager voucheren, på et varigt medium underretter rejsearrangøren om overdragelsen og giver de personoplysninger om den, til hvem den overdrages, der er nødvendige for at indløse voucheren eller modtage en refusion ved udløbet af voucherens gyldighedsperiode. Rejsearrangøren bekræfter uden unødigt ophold overdragelsen af voucheren på et varigt medium. Rejsearrangører må ikke opkræve gebyr for overdragelsen."

10) Følgende artikel indsættes:

"Artikel 16a

Klagebehandling

1. Rejsearrangøren sikrer, at denne let kan kontaktes via de kontaktpunkter, der er angivet i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2, litra d), og er i stand til effektivt at besvare forespørgsler fra eller på vegne af rejsende, navnlig i forbindelse med ydelse af bistand i henhold til artikel 16, hvis en rejsende er i vanskeligheder, eller i forbindelse med enhver mangel, der opstår under leveringen af pakkerejsen og de relaterede retsmidler, der er fastsat i artikel 13.
2. Rejsearrangøren skal også have indført ordninger til effektiv behandling af andre typer klager end dem, der er omhandlet i stk. 1.

Rejsearrangøren bekræfter modtagelsen af sådanne klager på et varigt medium senest syv dage efter modtagelsen og giver den rejsende et begrundet svar på et varigt medium senest 60 dage efter datoen for klagen.

Medlemsstaterne kan fastsætte kortere frister end dem, der er omhandlet i nærværende stykkes andet afsnit.

3. Medmindre rejsearrangøren fuldt ud accepterer den rejsendes klage, underretter rejsearrangøren i det begrundede svar den rejsende om eventuelle ATB-mekanismer i henhold til direktiv 2013/11/EU, som den rejsende har adgang til i den pågældende sag."

11) Artikel 17 affattes således:

"Artikel 17

Omfanget og effektiviteten af beskyttelsen mod konkurs eller insolvens

1. Medlemsstaterne sikrer, at rejsearrangører, der er etableret på medlemsstatens område, stiller garanti for, at alle betalinger foretaget af eller på vegne af rejsende refunderes i tilfælde af rejsearrangørens konkurs eller insolvens. Denne garanti skal omfatte beskyttelse af foretagne betalinger i forbindelse med pakkerejser, der ikke gennemføres helt eller kun gennemføres delvis som følge af rejsearrangørens insolvens eller konkurs, eller tilfælde hvor den rejsende har ret til refusion. Hvis en rejsende modtager en voucher, er garantien begrænset til et beløb svarende til den rejsendes ret til refusion. Hvis hjemrejsen er inkluderet i aftalen om en pakkerejse, stiller rejsearrangørerne også garanti for de rejsendes hjemtransport. Fortsættelse af pakkerejsen kan tilbydes.

Rejsearrangører, der ikke er etableret i en medlemsstat, og som sælger pakkerejser eller udbyder dem til salg i en medlemsstat, eller som på en hvilken som helst måde retter deres virksomhed mod en medlemsstat, har pligt til at stille garantien i overensstemmelse med denne medlemsstats ret.

2. Garantien omhandlet i stk. 1 skal være effektiv og dække omkostninger, der med rimelighed kan forudsiges. Den skal dække de betalinger, der er foretaget af eller på vegne af rejsende i forbindelse med pakkerejser under hensyntagen til den tid, der er gået mellem modtagelsen af enhver betaling og afslutningen af pakkerejserne, og de anslåede hjemtransportomkostninger i tilfælde af rejsearrangørens konkurs eller insolvens. Garantien skal til enhver tid være tilstrækkelig til, at den kan dække udgifterne til refusion og, hvor det er relevant, hjemtransport. Garantien skal tage hensyn til, at konkurs eller insolvens kan forekomme på et tidspunkt, hvor rejsearrangørerne ligger inde med de største beløb fra betalinger. Garantien skal også tage hensyn til eventuelle ændringer i mængden af solgte pakkerejser.
3. For at sikre en effektiv beskyttelse mod konkurs eller insolvens fører medlemsstaterne tilsyn med de beskyttelsesordninger mod konkurs og insolvens, som rejsearrangører etableret på deres område har indført, og overvåger tilgængeligheden af løsninger til beskyttelse mod konkurs eller insolvens.
4. En rejsearrangørs beskyttelse mod konkurs eller insolvens skal gælde for rejsende uanset deres opholds- eller afrejsested eller det sted, hvor pakkerejsen er solgt, og uanset i hvilken medlemsstat enheden med ansvar for beskyttelse mod konkurs eller insolvens er beliggende.
5. Når leveringen af pakkerejsen påvirkes af rejsearrangørens konkurs eller insolvens, skal det være muligt at benytte garantien vederlagsfrit for at sikre hjemtransport og, hvis det er nødvendigt, finansiering af indkvartering forud for hjemtransport.

6. Rejsende skal modtage refusion af deres betalinger uden unødigt forsinkelse og under alle omstændigheder senest seks måneder efter indgivelse af de dokumenter, der er nødvendige for behandling af deres ansøgning.

I ekstraordinære og behørigt begrundede tilfælde, herunder hvis den enhed eller myndighed, der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen, modtager et usædvanligt stort antal ansøgninger inden for et kort tidsrum, eller hvis rejsearrangørens konkurs eller insolvens berører rejsende fra flere medlemsstater, skal betalingerne refunderes senest ni måneder efter indgivelse af de nødvendige dokumenter.

Medlemsstaterne kan fastsætte kortere frister end dem, der er omhandlet i første og andet afsnit.

7. Medlemsstaterne sikrer, at rejsende i tilfælde af rejsearrangørens konkurs eller insolvens uden unødigt forsinkelse og gennem passende kommunikationskanaler som minimum informeres om følgende:
 - a) at rejsearrangøren er insolvent
 - b) navn og kontaktoplysninger på den enhed, der er ansvarlig for beskyttelse mod konkurs eller insolvens, eller, hvis det er relevant, navn og kontaktoplysninger på den kompetente myndighed

- c) deres rettigheder i forbindelse med pakkerejser, der allerede er påbegyndt, eller som stadig kan leveres, og
 - d) de dokumenter, som rejsende skal indgive for at anmode om refusion.
8. Hver medlemsstat sikrer, at onlinelister over alle rejsearrangører og, hvis det er relevant, formidlere, der er etableret på dens område, og som er omfattet af beskyttelse mod konkurs eller insolvens i henhold til de nationale bestemmelser til gennemførelse af dette direktiv, er offentligt tilgængelige og ajourførte. Medlemsstaterne deler linkene til webstederne med deres lister med Kommissionen, når de underretter om de nationale bestemmelser til gennemførelse af dette direktiv, og meddeler straks Kommissionen eventuelle ændringer af disse links. Kommissionen offentliggør en liste over de links, den har modtaget fra medlemsstaterne, på sit websted. Kommissionen ajourfører denne liste uden unødigt forsinkelse, når en medlemsstat meddeler den et nyt link.
9. Hvis det er berettiget i lyset af betalinger, der modtages af formidlere, kan medlemsstaterne kræve, at formidlere som supplement til rejsearrangørerne etablerer beskyttelse mod konkurs eller insolvens, jf. dog artikel 13, stk. 1, andet afsnit."

12) I artikel 18 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

"2. Medlemsstaterne udpeger centrale kontaktpunkter til at lette det administrative samarbejde og tilsyn med rejsearrangører, som opererer i forskellige medlemsstater, samt til at udveksle oplysninger om beskyttelse mod konkurs eller insolvens og om eventuelle ordninger, der er indført for at sikre effektiv refusion efter opsigelse af en aftale om en pakkerejse. Medlemsstaterne underretter de øvrige medlemsstater og Kommissionen om kontaktoplysningerne til kontaktpunkterne."

b) Stk. 3 affattes således:

"3. De centrale kontaktpunkter stiller alle nødvendige oplysninger til rådighed for hinanden om deres nationale krav vedrørende beskyttelse mod konkurs eller insolvens og om, hvilken enhed eller hvilke enheder med ansvar for beskyttelse mod konkurs eller insolvens for specifikke rejsearrangører der er etableret på deres område."

c) Stk. 4 affattes således:

"4. Hvis en medlemsstat er i tvivl om en rejsearrangørs beskyttelse mod konkurs eller insolvens, søger medlemsstaten nærmere oplysninger hos rejsearrangørens etableringsmedlemsstat. Medlemsstaterne besvarer forespørgsler fra andre medlemsstater så hurtigt som muligt under hensyntagen til sagens hastende karakter og kompleksitet. Under alle omstændigheder skal det første svar omfatte identiteten på rejsearrangøren eller, hvor det er relevant, formidleren og på den eller de enheder, der er ansvarlige for beskyttelse mod konkurs eller insolvens. Det skal foreligge senest 15 arbejdsdage efter modtagelsen af forespørgslen."

13) Kapitel VI, der indeholder artikel 19, udgår.

14) Artikel 21, stk. 1, affattes således:

"Medlemsstaterne sikrer, at en erhvervsdrivende er ansvarlig for fejl, der skyldes tekniske mangler i bestillingssystemet, som kan tilskrives denne, og, hvis den erhvervsdrivende har accepteret at sørge for bestillingen af en pakkerejse, for de fejl, som begås i forbindelse med bestillingen."

15) Artikel 22 affattes således:

"Artikel 22

Regres og rejsearrangørers ret til refusion

1. Når en rejsearrangør, eller en formidler i henhold til artikel 13, stk. 1, andet afsnit, eller artikel 20, betaler erstatning, indrømmer prisnedsættelse eller opfylder andre forpligtelser, der påhviler den pågældende i henhold til dette direktiv, sikrer medlemsstaterne rejsearrangørens eller formidlerens ret til at søge regres fra en tredjepart, som har medvirket til den begivenhed, der gav anledning til erstatningen, prisnedsættelsen eller de andre forpligtelser.
2. Medlemsstaterne sikrer, at en udbyder af rejseydelser, der aflyser en ydelse, som er en del af en pakkerejse, eller ikke leverer ydelsen, inden for syv dage refunderer enhver betaling til rejsearrangøren, som denne har foretaget for den pågældende ydelse. Denne syvdagesperiode begynder, dagen efter at ydelsen blev aflyst, eller senest den dag, hvor ydelsen skulle have været leveret, alt efter hvad der kommer først."

16) Artikel 23, stk. 1, affattes således:

- "1. En erklæring fra en rejsearrangør af en pakkerejse om, at denne udelukkende handler som leverandør af rejseydelser, som mellemmand eller i enhver anden egenskab, eller om, at en pakkerejse ikke udgør en pakkerejse, fritager ikke denne rejsearrangør for de forpligtelser, der påhviler vedkommende i henhold til dette direktiv."

- 17) Bilag I erstattes af teksten i bilaget til dette direktiv.
- 18) Bilag II udgår.

Artikel 2

Kommissionens rapportering og revision

Senest den ... [fem år efter dette ændringsdirektivs ikrafttræden] forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af dette direktiv. Denne rapport skal navnlig indeholde en vurdering af anvendelsen af artikel 5a i direktiv (EU) 2015/2302, indsat ved nærværende direktivs artikel 1, nr. 6), og tage hensyn til indvirkningen på rejsearrangører, som er mikrovirksomheder eller små eller mellemstore virksomheder.

Rapporten ledsages om nødvendigt af lovgivningsmæssige forslag.

Artikel 3

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den ... [28 måneder efter dette ændringsdirektivs ikrafttræden] de love og bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

De anvender disse love og bestemmelser fra den ... [34 måneder efter datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden].

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale love og bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 4

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 5

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den ...

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand

BILAG

"BILAG I

Del A

Standardoplysningsskema for aftaler om pakkerejser, hvor anvendelse af hyperlinks er mulig

MINE CENTRALE RETTIGHEDER SOM REJSENDE

Den kombination af rejseydelser, du tilbydes, er en pakkerejse, jf. direktiv (EU) 2015/2302 om pakkerejser.

Du er derfor omfattet af alle EU-rettigheeder for pakkerejser. Virksomhed XY er som arrangør [og (hvor det er relevant i henhold til gældende national ret) virksomhed XZ er som formidler] af denne pakkerejse¹ fuldt ansvarlig(e) for korrekt levering af pakkerejsen.

Dine betalinger til virksomhed XY [og (hvis relevant) virksomhed YZ]¹ er desuden beskyttet i henhold til lovgivningen, og hvis returrejsen indgår i pakkerejsen, er din hjemtransport garanteret, hvis [denne virksomhed/disse virksomheder¹] går konkurs eller bliver insolvent(e).

Flere oplysninger om centrale rettigheder efter direktiv (EU) 2015/2302, herunder om aftaleændringer, aflysninger, refusion, ansvar ved mangelfuld levering og beskyttelse mod konkurs eller insolvens samt om de parter, der skal kontaktes (gives i form af et hyperlink).

¹ Medlemsstaterne vælger det korrekte alternativ under hensyntagen til deres gennemførelse af direktivet.

Ved at klikke på hyperlinket modtager den rejsende følgende oplysninger:

Centrale rettigheder efter direktiv (EU) 2015/2302

Oplysninger

- Rejsende vil modtage alle væsentlige oplysninger om pakkerejsen, inden aftalen om pakkerejsen indgås, herunder oplysninger om prisen og de betalinger, der skal foretages på bestillingstidspunktet.
- Når rejsende har indgået en aftale om en pakkerejse, vil de modtage aftalen på et varigt medium (f.eks. på papir eller pr. e-mail).

Ansvarlig erhvervsdrivende og kontaktpunkter

- Der er altid mindst én erhvervsdrivende, som er ansvarlig for korrekt levering af alle de rejseudgifter, der indgår i en pakkerejse. Denne erhvervsdrivende er rejsearrangøren af pakkerejsen som angivet i teksten i boksen ovenfor og i aftalen. Aftalen skal indeholde rejsearrangørens kontaktoplysninger.
- Når en pakkerejse sælges via en formidler (f.eks. et rejsebureau), kan rejsende også kontakte formidleren, hvis der er problemer, eller for at sende beskeder til rejsearrangøren. Formidlerens kontaktoplysninger fremgår også af aftalen. Afhængigt af gældende national ret kan formidlere også være ansvarlige for leveringen af pakkerejsen.

- Rejsende får udleveret et nødtelefonnummer eller oplysninger om et kontaktpunkt, som de kan bruge til at komme i kontakt med rejsearrangøren eller formidleren under rejsen eller ferien.

Overdragelse af aftalen

- Rejsende kan overdrage pakkerejsen til en anden person, eventuelt mod betaling af et gebyr. Den rejsende skal give rejsearrangøren eller, hvor det er relevant, formidleren et rimeligt varsel.

Prisstigninger

- Pakkerejsens pris kan kun øges, hvis særlige omkostninger stiger (f.eks. brændstofpriser), og hvis det udtrykkeligt er fastsat i aftalen, og senest 20 dage før pakkerejsens begyndelse. Hvis prisstigningen overstiger 8 % af pakkerejsens pris, kan den rejsende opsige aftalen og vil i så fald få sine penge tilbage. Hvis rejsearrangøren i aftalen forbeholder sig ret til at hæve prisen, har den rejsende ret til en prisnedsættelse, hvis de relevante omkostninger falder.

Opsigelse af aftalen inden pakkerejsens begyndelse

- Rejsende kan opsige aftalen uden betaling af opsigelsesgebyr og få fuld refusion af alle betalinger, hvis nogen af pakkerejsens væsentlige elementer ændres væsentligt, eller hvis der sker en prisstigning på over 8 % af pakkerejsens pris.
- Hvis den erhvervsdrivende, der er ansvarlig for pakkerejsen, aflyser pakkerejsen inden pakkerejsens begyndelse, har den rejsende ret til refusion og efter omstændighederne erstatning.

- Rejsende kan inden pakkerejsens begyndelse opsige aftalen uden betaling af et opsigelsesgebyr i tilfælde af uundgåelige og ekstraordinære omstændigheder, der i væsentlig grad påvirker rejsen eller ferien. Eksempler på uundgåelige og ekstraordinære omstændigheder omfatter naturkatastrofer, alvorlige sikkerhedsproblemer eller risici for folkesundheden, som med rimelighed kan forventes at påvirke pakkerejsen.
- Rejsende kan endvidere til enhver tid inden pakkerejsens begyndelse opsige aftalen, herunder af personlige årsager, mod betaling af et passende og begrundet opsigelsesgebyr. Rejsende skal informeres om sådanne gebyrer, inden aftalen indgås, og i aftalen.

Refusion

- I alle tilfælde, hvor rejsearrangøren eller den rejsende aflyser pakkerejsen, skal den rejsende have refunderet sine betalinger inden for 14 dage (hvor det er relevant under hensyntagen til opsigelsesgebyrer), medmindre parterne bliver enige om en erstatningspakkerejse inden for denne periode på 14 dage. Rejsearrangøren af pakkerejsen er ansvarlig for at yde refusion. Når der er involveret en formidler, er denne også ansvarlig for at yde refusion, hvis det kræves i henhold til gældende national ret.
- Hvis rejsearrangøren tilbyder en voucher, der skal anvendes til en af de rejseydelser, som rejsearrangøren tilbyder, i stedet for refusion inden for 14 dage, vil den rejsende modtage oplysninger om sine rettigheder i forbindelse med voucheren og kan vælge at acceptere den eller ej.

Problemer under rejsen eller ferien

- Rejsearrangøren er forpligtet til at afhjælpe de problemer, der opstår under leveringen af pakkerejsen. Rejsende skal underrette rejsearrangøren om de problemer, de støder på.
- Hvis væsentlige elementer af pakkerejsen ikke kan leveres som aftalt, skal rejsearrangøren tilbyde passende alternative arrangementer uden ekstra omkostninger. Rejsende kan opsige aftalen uden betaling af gebyr, hvis rejseydelserne ikke leveres i overensstemmelse med aftalen, og denne situation i væsentlig grad berører leveringen af pakkerejsen, og rejsearrangøren undlader at afhjælpe problemet.
- Rejsende har også ret til en prisnedsættelse eller erstatning, eller begge dele, hvis rejseydelserne ikke leveres eller leveres mangelfuldt, på de betingelser, der er fastsat i direktiv (EU) 2015/2302.
- Rejsearrangøren skal yde bistand, hvis den rejsende er i vanskeligheder, f.eks. ved at give oplysninger om sundhedsydelser, lokale myndigheder og konsulær bistand og give mulighed for fjernkommunikation.

Beskyttelse mod konkurs eller insolvens

- Hvis rejsearrangøren går konkurs eller bliver insolvent, refunderes den rejsendes betalinger. I nogle medlemsstater er der også beskyttelse mod konkurs eller insolvens for betalinger til formidlere. Hvis rejsearrangøren eller, hvor det er relevant, formidleren går konkurs eller bliver insolvent efter pakkerejsens begyndelse, og hvis hjemrejsen indgår i pakkerejsen, er de rejsendes hjemtransport garanteret. XY har etableret beskyttelse mod konkurs eller insolvens gennem WX (den enhed, der er ansvarlig for beskyttelse mod konkurs eller insolvens, f.eks. en garantifond eller et forsikringsselskab). Rejsende kan henvende sig til denne enhed eller i givet fald den kompetente myndighed (kontaktoplysninger, herunder navn, fysisk adresse, e-mailadresse og telefonnummer), hvis de nægtes rejseydelser som følge af XY's konkurs eller insolvens.

Direktiv (EU) 2015/2302 som gennemført i national ret ([hyperlink](#))

Del B

Standardoplysningsskema for aftaler om pakkerejser
for andre tilfælde end dem, der er omfattet af del A

MINE CENTRALE RETTIGHEDER SOM REJSENDE

Den kombination af rejseydelser, du tilbydes, er en pakkerejse, jf. direktiv (EU) 2015/2302.

Du er derfor omfattet af alle EU-rettigheder for pakkerejser. Virksomhed XY er som arrangør [og (hvor det er relevant i henhold til gældende national ret) virksomhed XZ er som formidler] af denne pakkerejse¹ fuldt ansvarlig(e) for korrekt levering af pakkerejsen.

Dine betalinger til virksomhed XY [og (hvis relevant) virksomhed YZ¹] er desuden beskyttet i henhold til lovgivningen, og hvis returrejsen indgår i pakkerejsen, er din hjemtransport garanteret, hvis [denne virksomhed/disse virksomheder¹] går konkurs eller bliver insolvent(e).

Flere oplysninger om centrale rettigheder efter direktiv (EU) 2015/2302, herunder om aftaleændringer, aflysninger, refusion, ansvar ved mangelfuld levering og beskyttelse mod konkurs eller insolvens samt om de parter, der skal kontaktes, findes nedenfor.

¹ Medlemsstaterne vælger det korrekte alternativ under hensyntagen til deres gennemførelse af direktivet.

Oplysninger

- Rejsende vil modtage alle væsentlige oplysninger om pakkerejsen, inden aftalen om pakkerejsen indgås, herunder oplysninger om prisen og de betalinger, der skal foretages på bestillingstidspunktet.
- Når rejsende har indgået en aftale om en pakkerejse, vil de modtage aftalen på et varigt medium (f.eks. på papir eller pr. e-mail).

Ansvarlig erhvervsdrivende og kontaktpunkter

- Der er altid mindst én erhvervsdrivende, som er ansvarlig for korrekt levering af alle de rejseudgifter, der indgår i en pakkerejse. Denne erhvervsdrivende er rejsearrangøren af pakkerejsen som angivet i teksten i boksen ovenfor og i aftalen. Aftalen skal indeholde rejsearrangørens kontaktoplysninger.
- Når en pakkerejse sælges via en formidler (f.eks. et rejsebureau), kan rejsende også kontakte formidleren, hvis der er problemer, eller for at sende beskeder til rejsearrangøren. Formidlerens kontaktoplysninger fremgår også af aftalen. Afhængigt af gældende national ret kan formidlere også være ansvarlige for leveringen af pakkerejsen.
- Rejsende får udleveret et nødtelefonnummer eller oplysninger om et kontaktpunkt, som de kan bruge til at komme i kontakt med rejsearrangøren eller formidleren under rejsen eller ferien.

Overdragelse af aftalen

- Rejsende kan overdrage pakkerejsen til en anden person, eventuelt mod betaling af et gebyr. Den rejsende skal give rejsearrangøren eller, hvor det er relevant, formidleren et rimeligt varsel.

Prisstigninger

- Pakkerejsens pris kan kun øges, hvis særlige omkostninger stiger (f.eks. brændstofpriser), og hvis det udtrykkeligt er fastsat i aftalen, og senest 20 dage før pakkerejsens begyndelse. Hvis prisstigningen overstiger 8 % af pakkerejsens pris, kan den rejsende opsige aftalen og vil i så fald få sine penge tilbage. Hvis rejsearrangøren i aftalen forbeholder sig ret til at hæve prisen, har den rejsende ret til en prisnedsættelse, hvis de relevante omkostninger falder.

Opsigelse af aftalen inden pakkerejsens begyndelse

- Rejsende kan opsige aftalen uden betaling af opsigelsesgebyr og få fuld refusion af alle betalinger, hvis nogen af pakkerejsens væsentlige elementer ændres væsentligt, eller hvis der sker en prisstigning på over 8 % af pakkerejsens pris.
- Hvis den erhvervsdrivende, der er ansvarlig for pakkerejsen, aflyser pakkerejsen inden pakkerejsens begyndelse, har den rejsende ret til refusion og efter omstændighederne erstatning.

- Rejsende kan inden pakkerejsens begyndelse opsige aftalen uden betaling af et opsigelsesgebyr i tilfælde af uundgåelige og ekstraordinære omstændigheder, der i væsentlig grad påvirker rejsen eller ferien. Eksempler på uundgåelige og ekstraordinære omstændigheder omfatter naturkatastrofer, alvorlige sikkerhedsproblemer eller risici for folkesundheden, som med rimelighed kan forventes at påvirke pakkerejsen.
- Rejsende kan endvidere til enhver tid inden pakkerejsens begyndelse opsige aftalen, herunder af personlige årsager, mod betaling af et passende og begrundet opsigelsesgebyr. Rejsende skal informeres om sådanne gebyrer, inden aftalen indgås, og i aftalen.

Refusion

- I alle tilfælde, hvor rejsearrangøren eller den rejsende aflyser pakkerejsen, skal den rejsende have refunderet sine betalinger inden for 14 dage (hvor det er relevant under hensyntagen til opsigelsesgebyrer), medmindre parterne bliver enige om en erstatningspakkerejse inden for denne periode på 14 dage. Rejsearrangøren af pakkerejsen er ansvarlig for at yde refusion. Når der er involveret en formidler, er denne også ansvarlig for at yde refusion, hvis det kræves i henhold til gældende national ret.
- Hvis rejsearrangøren tilbyder en voucher, der skal anvendes til en af de rejseydelser, som rejsearrangøren tilbyder, i stedet for refusion inden for 14 dage, vil den rejsende modtage oplysninger om sine rettigheder i forbindelse med voucheren og kan vælge at acceptere den eller ej.

Problemer under rejsen eller ferien

- Rejsearrangøren er forpligtet til at afhjælpe de problemer, der opstår under leveringen af pakkerejsen. Rejsende skal underrette rejsearrangøren om de problemer, de støder på.
- Hvis væsentlige elementer af pakkerejsen ikke kan leveres som aftalt, skal rejsearrangøren tilbyde passende alternative arrangementer uden yderligere udgifter. Rejsende kan opsige aftalen uden betaling af gebyr, hvis rejseydelserne ikke leveres i overensstemmelse med aftalen, og denne situation i væsentlig grad berører leveringen af pakkerejsen, og rejsearrangøren undlader at afhjælpe problemet.
- Rejsende har også ret til en prisnedsættelse eller erstatning, eller begge dele, hvis rejseydelserne ikke leveres eller leveres mangelfuldt, på de betingelser, der er fastsat i direktiv (EU) 2015/2302.
- Rejsearrangøren skal yde bistand, hvis den rejsende er i vanskeligheder, f.eks. ved at give oplysninger om sundhedsydelser, lokale myndigheder og konsulær bistand og give mulighed for fjernkommunikation.

Beskyttelse mod konkurs eller insolvens

- Hvis rejsearrangøren går konkurs eller bliver insolvent, refunderes den rejsendes betalinger. I nogle medlemsstater er der også beskyttelse mod konkurs eller insolvens for betalinger til formidlere. Hvis rejsearrangøren eller, hvor det er relevant, formidleren går konkurs eller bliver insolvent efter pakkerejsens begyndelse, og hvis hjemrejsen indgår i pakkerejsen, er de rejsendes hjemtransport garanteret. XY har etableret beskyttelse mod konkurs eller insolvens gennem WX (den enhed, der er ansvarlig for beskyttelse mod konkurs eller insolvens, f.eks. en garantifond eller et forsikringsselskab). Rejsende kan henvende sig til denne enhed eller i givet fald den kompetente myndighed (kontaktoplysninger, herunder navn, fysisk adresse, e-mailadresse og telefonnummer), hvis de nægtes rejseydelser som følge af XY's konkurs eller insolvens.

(Websted, hvor direktiv (EU) 2015/2302 som gennemført i national ret kan findes.)

Del C

Standardoplysningsskema for tilfælde, hvor rejsearrangøren videregiver oplysninger til en anden erhvervsdrivende i overensstemmelse med artikel 3, nr. 2, litra b), nr. v)

MINE CENTRALE RETTIGHEDER SOM REJSENDE

Hvis du indgår en aftale med virksomhed AB senest 24 timer efter at have modtaget bekræftelsen på bestillingen fra virksomhed XY, vil den rejseydelse, som XY og AB leverer, udgøre en pakkerejse, jf. direktiv (EU) 2015/2302.

Du er derfor omfattet af alle EU-rettigheeder for pakkerejser. Virksomhed XY vil være fuldt ansvarlig for, at pakkerejsen gennemføres korrekt.

Virksomhed XY har desuden etableret lovpligtig beskyttelse med henblik på refusion af dine betalinger og, hvis pakkerejsen omfatter transport, sikre din hjemtransport, hvis virksomheden går konkurs eller bliver insolvent.

Flere oplysninger om centrale rettigheder efter direktiv (EU) 2015/2302, herunder om aftaleændringer, aflysninger, refusion, ansvar for mangelfuld levering og beskyttelse mod konkurs eller insolvens samt om de parter, der skal kontaktes (gives i form af et hyperlink).

Ved at klikke på hyperlinket modtager den rejsende følgende oplysninger:

Centrale rettigheder efter direktiv (EU) 2015/2302

Oplysninger

- Rejsende vil modtage alle væsentlige oplysninger om pakkerejsen, inden aftalen om pakkerejsen indgås, herunder oplysninger om prisen og de betalinger, der skal foretages på bestillingstidspunktet.
- Når rejsende har indgået en aftale om en pakkerejse, vil de modtage aftalen på et varigt medium (f.eks. på papir eller pr. e-mail).

Ansvarlig erhvervsdrivende og kontaktpunkter

- Der er altid mindst én erhvervsdrivende, som er ansvarlig for korrekt levering af alle de rejseudgifter, der indgår i en pakkerejse. Denne erhvervsdrivende er rejsearrangøren af pakkerejsen som angivet i teksten i boksen ovenfor og i aftalen. Aftalen skal indeholde rejsearrangørens kontaktoplysninger.
- Rejsende får udleveret et nødtelefonnummer eller oplysninger om et kontaktpunkt, som de kan bruge til at komme i kontakt med rejsearrangøren eller rejsebureauet.

Overdragelse af aftalen

- Rejsende kan overdrage pakkerejsen til en anden person, eventuelt mod betaling af et gebyr. Den rejsende skal give rejsearrangøren eller, hvor det er relevant, formidleren et rimeligt varsel.

Prisstigninger

- Pakkerejsens pris kan kun øges, hvis særlige omkostninger stiger (f.eks. brændstofpriser), og hvis det udtrykkeligt er fastsat i aftalen, og senest 20 dage før pakkerejsens begyndelse. Hvis prisstigningen overstiger 8 % af pakkerejsens pris, kan den rejsende opsige aftalen og vil i så fald få sine penge tilbage. Hvis rejsearrangøren i aftalen forbeholder sig ret til at hæve prisen, har den rejsende ret til en prisnedsættelse, hvis de relevante omkostninger falder.

Opsigelse af aftalen inden pakkerejsens begyndelse

- Rejsende kan opsige aftalen uden betaling af opsigelsesgebyr og få fuld refusion af alle betalinger, hvis nogen af pakkerejsens væsentlige elementer ændres væsentligt, eller hvis der sker en prisstigning på over 8 % af pakkerejsens pris.
- Hvis den erhvervsdrivende, der er ansvarlig for pakkerejsen, aflyser pakkerejsen inden pakkerejsens begyndelse, har den rejsende ret til refusion og efter omstændighederne erstatning.
- Rejsende kan inden pakkerejsens begyndelse opsige aftalen uden betaling af et opsigelsesgebyr i tilfælde af uundgåelige og ekstraordinære omstændigheder, der i væsentlig grad påvirker rejsen eller ferien. Eksempler på uundgåelige og ekstraordinære omstændigheder omfatter naturkatastrofer, alvorlige sikkerhedsproblemer eller risici for folkesundheden, som med rimelighed kan forventes at påvirke pakkerejsen.

- Rejsende kan endvidere til enhver tid inden pakkerejsens begyndelse opsige aftalen, herunder af personlige årsager, mod betaling af et passende og begrundet opsigelsesgebyr. Rejsende skal informeres om sådanne gebyrer, inden aftalen indgås, og i aftalen.

Refusion

- I alle tilfælde, hvor rejsearrangøren eller den rejsende aflyser pakkerejsen, skal den rejsende have refunderet sine betalinger inden for 14 dage (hvor det er relevant under hensyntagen til opsigelsesgebyrer), medmindre parterne bliver enige om en erstatningspakkerejse inden for denne periode på 14 dage. Rejsearrangøren af pakkerejsen er ansvarlig for at yde refusion. Når der er involveret en formidler, er denne også ansvarlig for at yde refusion, hvis det kræves i henhold til gældende national ret.
- Hvis rejsearrangøren tilbyder en voucher, der skal anvendes til en af de rejseydelser, som rejsearrangøren tilbyder, i stedet for refusion inden for 14 dage, vil den rejsende modtage oplysninger om sine rettigheder i forbindelse med voucheren og kan vælge at acceptere den eller ej.

Problemer under rejsen eller ferien

- Rejsearrangøren er forpligtet til at afhjælpe de problemer, der opstår under leveringen af pakkerejsen. Rejsende skal underrette rejsearrangøren om de problemer, de støder på.

- Hvis væsentlige elementer af pakkerejsen ikke kan leveres som aftalt, skal rejsearrangøren tilbyde passende alternative arrangementer uden ekstra omkostninger. Rejsende kan opsige aftalen uden betaling af et gebyr, hvis rejseydelserne ikke leveres i overensstemmelse med aftalen, og denne situation i væsentlig grad påvirker leveringen af pakkerejsen, og rejsearrangøren undlader at afhjælpe problemet.
- Rejsende har også ret til en prisnedsættelse eller erstatning, eller begge dele, hvis rejseydelserne ikke leveres eller leveres mangelfuldt, på de betingelser, der er fastsat i direktiv (EU) 2015/2302.
- Rejsearrangøren skal yde bistand, hvis den rejsende er i vanskeligheder, f.eks. ved at give oplysninger om sundhedsydelser, lokale myndigheder og konsulær bistand og give mulighed for fjernkommunikation.

Beskyttelse mod konkurs eller insolvens

- Hvis rejsearrangøren går konkurs eller bliver insolvent, refunderes den rejsendes betalinger. I nogle medlemsstater er der også beskyttelse mod konkurs eller insolvens for betalinger til formidlere. Hvis rejsearrangøren eller, hvor det er relevant, formidleren går konkurs eller bliver insolvent efter pakkerejsens begyndelse, og hvis hjemrejsen indgår i pakkerejsen, er den rejsendes hjemtransport garanteret. XY har etableret beskyttelse mod konkurs eller insolvens gennem WX (den enhed, der er ansvarlig for beskyttelse mod konkurs eller insolvens, f.eks. en garantifond eller et forsikringsselskab). Rejsende kan henvende sig til denne enhed eller i givet fald den kompetente myndighed (kontaktoplysninger, herunder navn, fysisk adresse, e-mailadresse og telefonnummer), hvis de nægtes rejseydelser som følge af XY's konkurs eller insolvens.

Direktiv (EU) 2015/2302 som gennemført i national ret ([hyperlink](#))".
